

کار آفرینی

جلسه سوم

آموزشگاه زیست کبیری (س) همدان
مدرس: صابره السادات نبوی

فصل اول: کارآفرینی و کارآفرین

الْعِبَادَةُ عَشْرَةَ أَجْزَاءٍ تِسْعَةٌ مِنْهَا فِي طَلَبِ الْحَلَالِ

عبادت ده جزء است که نه جزء آن در کار و تلاش برای به دست آوردن روزی حلال است.

رسول اکرم صلی الله علیه و آله

تمرین ۲:

دانشجویان عزیز، با توجه به محتوای جلسه ی اول، پاسخ سوالات زیر را تا تاریخ ۲۹ اسفند ۹۸، به صورت فایل پی دی اف به ایمیل اینجانب ارسال نمایید. عنوان ایمیل، نام دانشجو + شماره ی تمرین باشد.

۱. اسباب بازی کودکان باید چه ویژگی داشته باشد؟
۲. بازی چگونه به پرورش خلاقیت در کودکان کمک می کند؟
۳. ترسیم چشم انداز از آینده ی کودکان، چگونه موجب پرورش خلاقیت آن ها می شود؟

دانشجویان عزیز، توجه فرمائید در این اسلاید آموزشی، اولین تحقیق گنجانده شده است، پس از مطالعه ی مطالب این فایل، تحقیق مذکور را تا تاریخ ۱۵ فروردین ۹۹ ایمیل نمایید.

نقش آموزش در پرورش کارآفرینان

نقش آموزش در پرورش کارآفرینان

آموزش مهم‌ترین و کلیدی‌ترین نقش در توسعه‌ی کارآفرینی را دارد، بر همین اساس دولت‌ها بایستی در زمینه‌ی سیاست‌گذاری و اجرای برنامه‌های آموزشی کارآفرینی ایفای نقش کنند. ایجاد و تقویت ارزش‌ها، نگرش‌ها و رفتارهای کارآفرینانه، به‌طور کلی تحت عنوان فرهنگ‌سازی کسب و کار، از مولفه‌های اصلی استراتژی دولت‌ها برای توسعه‌ی کارآفرینی است. این هدف عمدتاً در قالب سیاست‌ها و برنامه‌های تشویقی- ترویجی- آموزشی و در کلیه‌ی سطوح و لایه‌های اجتماعی پی‌گیری می‌شود. فرهنگ‌سازی مورد نظر در بستری از همکاری دولت و بخش خصوصی صورت می‌گیرد. برنامه‌های متعددی در کشورهای مختلف و در زمینه فرهنگ‌سازی در جریان است. بخش اصلی بار فرهنگ‌سازی بر دوش نظام آموزشی و بخش دیگری از آن بر دوش رسانه‌های جمعی است.

نقش آموزش در پرورش کارآفرینان

دولت از طریق مدارس، دانشگاه‌ها، سیستم آموزشی و مؤسسات وابسته به آن می‌تواند مفهوم کارآفرینی را از نظر اقتصادی و اجتماعی معرفی کند.

برای ارتقا کارآفرینی، می‌توان کتاب‌ها، جزوات، راهنماها و منابع مختلف در زمینه‌ی چگونگی آغاز کار و مدیریت مؤسسات مختلف را در مدارس و کتابخانه‌ها توزیع کرد، همچنین بازدیدهای علمی از حرفه‌های مختلف و یا حضور کارآفرینان موفق در مدارس، می‌تواند تأثیر بسزایی در دادن خط فکری به دانش‌آموزان داشته باشد. بدین ترتیب دانش‌آموزان آگاه‌تر شده و در زمان شروع کار خود آمادگی بیشتری خواهند داشت.

نقش آموزش در پرورش کارآفرینان

معلمان یکی از مهره‌های اصلی توسعه و ترویج کارآفرینی محسوب می‌شوند؛ به گونه‌ای که توسعه‌ی کارآفرینی در یک کشور مستلزم آموزش و تربیت معلمان و استادان مجرب کارآفرینی است. اهمیت معلم در اجرای برنامه‌ی درسی بسیار زیاد است، اگر برنامه درسی نتواند معلمان را تغییر دهد و آنها را به حرکت درآورد، قهراً هیچ‌گونه تأثیری بر کسانی که که توسط آنها تعلیم داده می‌شوند، نخواهد داشت. بنابراین توجه و پژوهش درباره‌ی نقش معلم، در زمینه‌ی کارآفرینی، آموزش، رشد و پرورش ویژگی‌های کارآفرینی فراگیران از اهمیت خاصی برخوردار است

نقش آموزش در پرورش کارآفرینان

معلمان برای پرورش ویژگی‌های کارآفرینی فراگیران، باید از رویکردهای شاگرد مدار و روش‌های خلاق تدریس استفاده نمایند. همچنین همسان ساختن انگیزه، درک و عمل توسط معلمان، بازخورد او در کلاس درس، نوع کیفیت سؤالات وی، تسلط بر موضوعات درسی و دادن انگیزه‌ی لازم به فراگیران، اهمیت به ایده‌های آنان، ویژگی‌های کارآفرینی در شخصیت معلم و استفاده از سؤالات واگرا، از جمله راه‌کارهای رشد و پرورش ویژگی‌های کارآفرینی در دانش‌آموزان است.

نقش آموزش در پرورش کارآفرینان

مدیران مدارس نیز باید از دانش‌آموزانی حمایت کنند که روحیه و توان کارآفرینی دارند. آنان باید تشویق شوند و در نتیجه پس از فارغ‌التحصیلی، به‌جای جویندگان کار، افرادی را خواهیم داشت که خود می‌توانند کار جدیدی را شروع کنند. در راستای بهبود نیروی انسانی کارآفرین مورد نیاز صنایع کشورها، مراکز آموزشی و دانشگاه‌ها، نقش ویژه‌ای را ایفا می‌کنند، که این مراکز آموزشی و دانشگاه‌ها عموماً دولتی هستند.

نقش آموزش در پرورش کارآفرینان

دانشگاه کارآفرین

در ابتدا اگر بخواهیم دانشگاه‌ها را تقسیم‌بندی کنیم در سه دسته جای می‌گیرند:

نقش آموزش در پرورش کارآفرینان

۱. دانشگاه نسل اول، آموزش محور

نسل اول دانشگاه‌های کشور که تا دهه‌ی اول انقلاب ادامه داشته به نام دانشگاه‌های آموزش محور یا دانشگاه‌های آموزشی شناخته می‌شود که هدف و وظیفه آن‌ها، **ارائه‌ی آموزش و صدور مدرک تحصیلی** بوده و برای توسعه‌ی کشور فقط به تربیت نیروهای مجرب آموزش دیده می‌پردازد که این از محورهای اصلی دانشگاه نسل اول بوده است. فارغ‌التحصیلان آن برای امر تدریس در دانشگاه‌ها یا مراکز علمی و یا برای پست‌های مدیریتی در صنعت کشور آماده می‌شوند، آموزش نیروهای انسانی، جهت آگاهی بخشی و افزایش سطح آگاهی جامعه و تربیت آن‌ها برای انجام امور صنعتی و مدیریتی کشور صورت می‌گرفت.

نقش آموزش در پرورش کارآفرینان

۲. دانشگاه نسل دوم، پژوهش محور

با توسعه‌ی مرزهای دانش و پژوهش‌های بنیانی و تربیت نیروهای متخصص، نسل دوم دانشگاه‌های کشور پدیدار شده‌اند که این نسل از دانشگاه ضمن فعالیت‌های آموزشی مختص دانشگاه نسل اول، توجه بیشتری به مباحث پژوهشی و کاربردی داشته و خروجی آن افزایش تعداد مقالات ایران در میان کشورهای پیشرفته بود.

نقش آموزش در پرورش کارآفرینان

۳. دانشگاه نسل سوم، نوآور، فن آفرین و کارآفرین

کشورهای صنعتی و توسعه یافته مانند انگلستان، استرالیا، کانادا و آمریکا، کارآفرینان را به عنوان نیروی محرکه در اقتصاد ملی و جهانی، عامل تولید ثروت، توسعه فناوری و توسعه صنعتی و نیز ایجاد اشتغال، پذیرفته و در هر کشوری متناسب با اهداف استراتژی توسعه ای خود، سازمان ها و تشکیلاتی را برای حمایت از کارآفرینان در دانشگاه ها و جامعه به وجود آورده اند.

دانشگاه نسل چهارم چیست و چه ویژگی هایی دارد؟ در کدام کشورها پیاده سازی شده است؟

نتیجه ی تحقیق خود را در یک صفحه به صورت فایل پی دی اف تا تاریخ ۱۵ فروردین ۹۹ به ایمیل اینجانب ارسال نمایید.

نقش آموزش در پرورش کارآفرینان

دانشگاه کارآفرین از دو جنبه تأثیرگذار است:

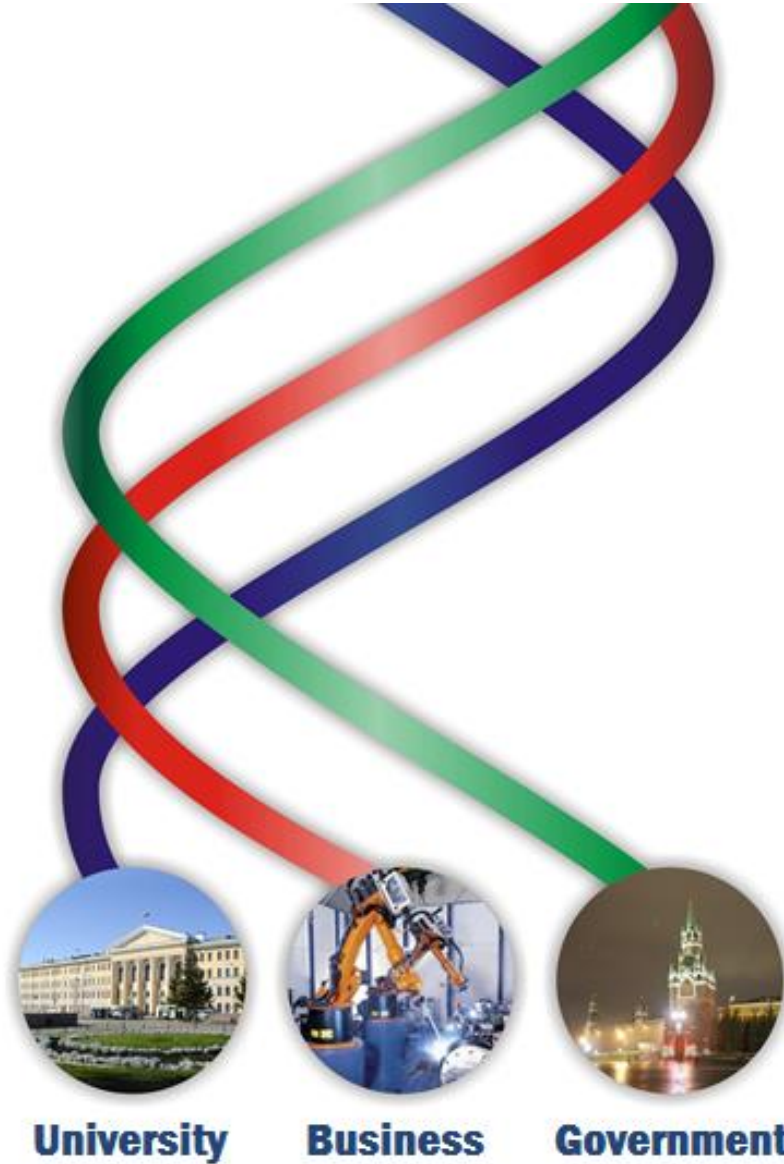
نخست از جنبه‌ی درونی دانشگاه، در واقع تحول و تکاملی که برای ایجاد فضای کارآفرینی در آن به وجود می‌آید؛ دوم از جنبه‌ی بیرونی، یعنی تأثیری که در محیط بیرون از جو آکادمیک دانشگاه می‌گذارد تا نظام نوآوری مبتنی بر دانایی در آن تحقق یابد

مدل مارپیچ سه عاملی دانشگاه، صنعت، و دولت

دانشگاه که از یک طرف فارغ‌التحصیلان کارآمد و آگاه (و در آینده نزدیک شرکت‌های دانش‌بنیان) به صنعت ارائه می‌دهد و از طرف دیگر در راستای دستیابی به اهداف تعیین شده‌ی دولت در قالب سند چشم‌انداز بیست ساله گام بر می‌دارد، به مثابه پل ارتباطی بین صنعت و دولت عمل می‌کند. دانشگاه به صنعت یاری می‌دهد تا به افق‌هایی که توسط دولت تعیین شده دست یابد. این همان تعریفی است که از مدل مارپیچ سه عاملی دانشگاه، صنعت، و دولت برداشت می‌شود. در این مدل، نقش دانشگاه‌ها در ارتقای تکنولوژیک در سطح صنعت و جامعه حائز اهمیت است و دولت نیز از این دوره‌ی گذر به‌عنوان راهبردی برای توسعه‌ی صنعتی، پشتیبانی می‌کند.

مدل مارپیچ سه عاملی دانشگاه، صنعت، و دولت

با توجه به تعریف بالا از نسل سوم دانشگاه، دانشگاه دیگر فقط مکانی برای یادگیری آموزه‌های صرف نیست؛ همچنین دیگر مکانی نیست که تنها پروژه‌های تحقیقاتی را در راستای اهداف اقتصادی صنایع انجام دهد؛ بلکه علاوه بر آن که تمام اهداف فوق را همچنان پیش می‌برد، **فارغ‌التحصیلانی را به جامعه ارائه می‌دهد که دانش را در کنار پژوهش‌های کاربردی به خدمت گرفته و با نوآوری کار می‌آفرینند.**

در کل دانشگاه کارآفرین مکانی است که **مشاغل جدید** در آن خلق می‌شود و این مرکز از افراد کارآفرین حمایت می‌کند. این حمایت می‌تواند شامل حمایت آموزشی، مالی و بازاریابی باشد. در چنین دانشگاهی برای سرمایه‌گذاران امکاناتی فراهم می‌گردد تا مراکز جدید کسب و کار را فراهم آورند، با آن‌ها همکاری می‌شود تا مشکلات را پیش بینی نموده و از فرصت‌های بدست آمده استفاده کنند.

نقش فناوری اطلاعات در توسعه کارآفرینی

صنعت فناوری اطلاعات و ارتباطات، امروزه افق‌های نوینی در کسب و کار و اشتغال‌زایی مولد، ایجاد کرده که همگی در توسعه پایدار در دهکده جهانی نقش مهمی ایفا کرده‌است. عصر سایبر که امروزه مرزهای فیزیکی را در نوردیده است و چهره‌ای جدید از دنیای ارتباطات و اطلاعات را فرا روی ساکنان کره‌ی خاکی قرار داده، نمونه‌ی عینی عصری است که آلوین تافلر، از آن به نام «انقلاب ارتباطات» یاد می‌کند.

نقش فناوری اطلاعات در توسعه کارآفرینی

روشن شده است که امروزه **اطلاعات و ارتباطات**، دو قدرت مهم و تاثیرگذار هستند. این دو، هم خود ارزش دارند و هم ارزش به وجود می آورند. فردی که از بازارهای مختلف و قیمت اجناس در آن بازارها اطلاع داشته باشد و یا از گذشته و آینده ی بازار باخبر باشد، می تواند تصمیمات بهتری برای رسیدن به سود بیشتر بگیرد. اطلاعات، علاوه بر ارزش ذاتی، جنبه ی دیگری دارد که به دانش منتهی می شود و در مکانیزم تصمیم گیری و انجام بهتر آن اثر می گذارد. ارتباطات نیز مانند اطلاعات ارزشمند بوده و ارزش افزوده ای متناسب با اندازه و نوع ارتباطات نصیب افراد می کند.

نقش فناوری اطلاعات در توسعه کارآفرینی

فناوری اطلاعات با برخورداری از ویژگی‌ها و قابلیت‌های مختلف، توانسته است انعطاف‌پذیری شایان توجهی را در زمینه کارآفرینی از خود نشان دهد. همین ویژگی‌ها سبب افزایش کارایی این فناوری در امر کارآفرینی و ایجاد اشتغال شده است. در نگاهی کلی، می‌توان به برخی از این ویژگی‌ها اشاره کرد:

نقش فناوری اطلاعات در توسعه کارآفرینی

افزایش سرعت: محاسبه و پردازش سریع اطلاعات و انتقال فوری آن، زمان انجام کار را کاهش و در نتیجه بهره‌وری را افزایش می‌دهد. فناوری اطلاعات امکان جست‌وجو و دستیابی سریع به اطلاعات را نیز فراهم می‌کند.

افزایش دقت: در مشاغل مبتنی بر انسان، دقت انجام کار متغیر است، اما فناوری اطلاعات دقتی بالا و ثابت را تأمین و تضمین می‌کند. در انواع فعالیت‌های پردازشی و محاسباتی دقت کامپیوتر به مراتب بیشتر از انسان است.

نقش فناوری اطلاعات در توسعه کارآفرینی

سازماندهی اطلاعات: با توسعه فناوری اطلاعات و به کارگیری آن، دیگر لزومی به حمل و نگهداری حجم زیادی از برگه‌های کاغذ وجود ندارد. به راحتی می‌توان آن‌ها را سیستم‌های کامپیوتری بایگانی نموده، جستجو و گزارش‌گیری کرد.

رفع برخی از فسادهای اداری: استفاده از فناوری اطلاعات، شفافیت در انجام کارها را افزایش می‌دهد و بسیاری از واسطه‌ها را حذف می‌کند. این دو مزیت کلیدی منجر به رفع برخی از فسادهای اداری به‌ویژه در سطوح پایین می‌شوند.

ایجاد امکان کار تمام‌وقت: به کمک فناوری اطلاعات، بسیاری از استعلام‌ها و مراجعات افراد و غیره از طریق شبکه‌های کامپیوتری و به صورت خودکار انجام می‌گیرد. بنابراین، می‌توان به صورت بیست و چهار ساعته از آن بهره گرفت.

نقش فناوری اطلاعات در توسعه کارآفرینی

ایجاد امکان همکاری از راه دور: مخابرات، تلفن، تله کنفرانس، ویدئو کنفرانس و همچنین سیستم‌های همکاری، و غیره نمونه‌هایی از کاربردهای فناوری اطلاعات در این زمینه هستند.

کاهش هزینه‌های سیستم یا سازمان: با توجه به موارد فوق، به ویژه افزایش سرعت که باعث انجام تعداد کار بیشتر می‌شود و انجام کار تمام وقت، بهره‌وری سیستم افزایش می‌یابد و در نتیجه باعث کاهش مقدار زیادی از هزینه‌ها می‌شود.

نقش فناوری اطلاعات در توسعه کارآفرینی

فناوری اطلاعات، تحولات زیادی در تمامی فعالیت‌های اجتماعی از جمله کارآفرینی به وجود آورده و به‌عنوان **مهم‌ترین ابزار کارآفرینی مدرن** مورد توجه قرار گرفته‌است. همچنین کارآفرینی در فناوری اطلاعات، پهنه‌ی وسیعی برای فعالیت دارد. کارآفرینی لازمه‌ی توسعه‌ی فناوری و فناوری بستر کارآفرینی است. بنابراین با **تعاملی دوسویه** میان این دو مواجه هستیم و براساس اهمیت نقش بستر ساز کارآفرینی، وظیفه‌ی نهادهای مسئول مدنی و اجتماعی مشخص می‌شود. دولت‌ها باید بستر کارآفرینی در حوزه فناوری اطلاعات را که همان شبکه‌های ارتباطی و اطلاعاتی است، توسعه داده و تقویت کنند و امکان دسترسی آسان همگان به این شبکه‌ها را فراهم سازند. همچنین باید فرهنگ استفاده از شبکه‌ها را ایجاد کرده و قوانین و مقررات لازم را تدوین و اجرا کنند.

موفق باشيد

nabaviit@gmail.com